

A Pokol Konyhája

2009 szeptember 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Gordon Ramsay olyan lehet a séfeknek, mint Dr. Csernus a drogosoknak. Valakinek szembesíteni kell a kicsinységükkel ?ket. De miért Pokol Konyhája?

A valóságshow-k kusz avilágában bizonyára egyedi kíván lenni a Hell's Kitchen sorozat, ahol tucatnyi séfjelölt

küzdhet egymással, hogy a legjobb legyen. Megérdemelné némi eszmeftűtést, vajon mennyire szerencsés (majdnem spirituálisat mondtam) Pokol Konyhájának nevezni egy éttermet, bár ha Mr. Ramsey-nak, vagy a mindenható producereknek ez megfelel... Én mindenesetre nem szívesen lépnék be egy ilyen nevű étterembe.

A recept a régi: adott tucatnyi lelkes séfjelölt (ebben az esetben ez a kiugrási lehetőség), akik e sorozatban szeretnék megcsinálni a szerencsésüket. Minden részben különböző gasztronómiai feladatoknak kell megfelelniük és természetesen van, aki elvérzik. Nos, annak nincs többé helye a sorozatban. Itt nem a nézők döntenek, nem is a zsűri, hanem egymagában a szakács félisten.

De (stílusosan) ott bujkál bennünk a kérdés: vajon honi séfjeink meddig jutnának el a Pokol Konyhájában? Nem arra gondolok, hogy a magyar szakácsok mimóza lelkűek lennének és nem viselnék el a skót konyhavirtuóz trágár stílusát. Inkább arról lenne szó, hogy létezik-e magyar csúcs konyhaművészet?

Sajnos a híradások azzal vannak tele, hogy éppen hol, melyik városban igyekeztek horribilis számlákat lenyomni a külföldi vendégek torkán, s arról nem lehet hallani, hogy melyik magyar étterem érdemelt ki legalább egy apró Michelin csillagot.

Persze miért is törekednének az éttermek a minőségre, amikor a negyven évnyi „nevelés” meghozta a gyümölcsét: a kovi ubi és birka pöri népe lettünk.

A televízió akár a népnevelés eszköze is lehetne, ehelyett celebjeink (és magyar szó, valahol a gulasch és az ombudsman között) idétlenkednek fűzés címszó alatt a képernyőn. Hozzátéve, hogy megérdemelnének egy jó nagy feljelentést, hiszen fűzésben (mikor máskor?) folyamatos alkoholfogyasztásra biztatják az ifjúságot.

Nincs magyar Gordon Ramsey, Jamie Oliver vagy Nigella, bár van Stahl Judit és....

Ma már magára adó tévécsatorna nem lehet megfűzés nélkül. Bár amilyen színvonalú teszem azt a Hálózat tévé a vigyorgós Házibuli, olyan szánalmas a fűzés műsoruk is.

A Pokol Konyhájának általam látott részében az izguló, ideges séfjelölteknek villámgyorsan kellett kiszolgálniuk a vendégeket. Percek alatt elkészíteni különféle ételeket. Mint egy precíz gépezet apró, de fontos csavarjai tevékenykedtek. Biztosan tökéletesen megtanulták, hogyan kell elkészíteni a különféle mártásokat, alapleveket, a bélszínt, a homárt, de vajon mennyire maradt meg bennük az étel szeretete? Csak egy étel, amit az éhes és precíz vendég elé kell rakni minél gyorsabban, vagy egy étel, mely eledel az embernek és eledel Istennek?

A káromkodást, az idegességet, mely a Pokol Konyháját jellemezte vajon nem megy át az ételbe, a vendégekbe

Számtalan vallásban, kultúrában az ételt felajánlják, megköszönik a Teremtőnek. Keresztények, hinduk, zsidók, mohamedánok adnak hálát Istennek, hogy étel jutott az asztalukra. Ami sok esetben valódi isteni csoda, hiszen több, mint 1 milliárd embertársunk éheznek.

Az étel elveszítette szakralitását, s csodálkozunk, hogy elhízott, beteg társadalommá váltunk.

Lehet, hogy Gordon Ramsey számtalan Michellin csillagot érdemel, de ÉTELkészítésben? megbukott...

Ui: A Magyar Nemzet hétfői magazinjában évek óta megy egy sorozat a minőségi szakácsművészetéről, de a szerzőket folyamatosan lehurrogják a „szakma” képviselői. Marad az olajos lángos, a gyorsétterem és a kóvi ubi...

Gordon Ramsey:

http://hu.wikipedia.org/wiki/Gordon_Ramsay

Nawesh

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
